

Jelige: Kiscica

A két kismacska

Élt egyszer egy kislány, akit Lizának hívtak. Liza nagyon szeretett volna egy kiscicát.

Tavasszal anyukája barátnőjénél születtek kismacskák, akiknek gazdit kerestek. Anya megmutatta Lizának a cicákról készült fényképeket.

-Jaj, de édesek! – kiáltotta a kislány.

Anya megbeszélte a barátnőjével, hogy elhozhatnak két szőrgombócot. Liza a tarka lánycicát Lucának nevezte el, a cirmos kandúrt pedig Marcinak. A kislány rajongott a macskákért, naphosszat játszott velük és szeretettel gondoskodott róluk.

Egyik este Liza hiába szólítgatta a cicákat. Már kezdett kétségbe esni, amikor keserves nyávogást hallott. A hangok az utca felől jöttek. Az egész család fölkerelkedett, és a macskák nyomába indult. Egyszer csak az egyik fatetején megpillantották Marcit. Apa levette a rémült cicát, aki hangos dorombolással köszönte meg a segítséget. Luca azonban eltűnt.

Másnap Liza anyával körbekérdezgette, a környék lakóit, és cédulákat raktak ki a villanyoszlopokra az eltűnt cicáról. Marcinak is nagyon hiányzott a testvérkéje, ezért sokat sírt, ha egyedül hagyták éjjelente a tárolóban. Apa megunta a sok nyávogást, és kijelentette:

-Hozzatok neki egy pajtást!

Anya barátnője felajánlotta az utolsó gazdátlan kiscicát. A kislány cirmos megörökölte a Luca nevet. Az első napokban Luca nagyon visszahúzó volt, de Marci szeretettel fogadta, és többé már nem nyávogott a tárolóban. Luca hamar megszokta az új környezetet, és sokat játszott Marcival és Lizával.

Liza boldogan él a cicuskáival, de azért titkon azt reméli, hogy egy szép napon a régi Luca is hazatalál.